

Η Κρίση των Ίμιων

Κατηγορία: **Σύγχρονη**

Από: Αντιστράτηγο ε.α. Ιωάννη Κρασά

Το άρθρο είναι αφιερωμένο στην μνήμη των τριών ηρωικώς πεσόντων Αξιωματικών του Πολεμικού Ναυτικού: Υποπλοιάρχου Χριστοδούλου Καραθανάση, 35 χρ. από τον Παπάγο, Υποπλοιάρχου Παναγιώτη Βλαχάκου, 32 χρ. από την Λάγια της Μάνης και Αρχικελευστού Έκτορος Γιαλοπού, 30 χρ. από τον Αφιώνα της Κέρκυρας.

Η Τουρκική Αμφισβήτηση

Το βράδυ της **25^{ης} Δεκεμβρίου 1995** το τουρκικό φορτηγό πλοίο «Φιγκέν Ακάτ» προσάραξε στην Ανατολική Ίμια (βραχονησίδα εκτάσεως 14 στρεμμάτων, 10 χιλιόμετρα ανατολικά της Καλύμνου). Ο Τούρκος πλοίαρχος αρνήθηκε να δεχθεί την βοήθεια του ελληνικού λιμεναρχείου, δηλώνοντας ότι ευρίσκεται «εντός τουρκικών χωρικών υδάτων». Το πλοίο τελικά αποκολλήθηκε από ελληνικό ρυμουλκό. Το τουρκικό υπουργείο εξωτερικών την 29^η Δεκ απέστειλε ρηματική διακοίνωση[1] προς την Ελλάδα, με την οποία δήλωνε ότι τα Ίμια αποτελούν τμήμα της τουρκικής επικρατείας[2].

Την **9^η Ιανουαρίου 1996**, η Ελλάδα απάντησε στην τουρκική πρόκληση, εκφράζοντας την ανησυχία της, για την αμφισβήτηση για πρώτη φορά ελληνικού εδάφους[3], επισημαίνοντας ότι οι τουρκικοί ισχυρισμοί θα επηρεάσουν δραματικά τις σχέσεις των δύο χωρών. Τον νοσηλευόμενο στο Ωνάσειο Πρωθυπουργό της Ελλάδος Ανδρέα Παπανδρέου διαδέχθηκε την 19^η Ιαν ο Κώστας Σημίτης, μετά από σκληρές εσωκομματικές διαμάχες. Την 22^α Ιαν 1996 ορκίσθηκε νέα κυβέρνηση με πρωθυπουργό τον Κωνσταντίνο Σημίτη.

Το Φιγκεν Ακάτ

Ο Πόλεμος των Σημαιοών

Την **24^η Ιαν 1996**, ο δημοσιογράφος Αντώνης Φουρλής αποκάλυψε στο δελτίο ειδήσεων του τηλεοπτικού σταθμού ANTENNA, την προσάραξη του Φιγκέν Ακάτ και την ανταλλαγή ρηματικών διακοινώσεων. Η αποκάλυψη πυροδότησε σκληρή αντιπαράθεση μεταξύ της κυβερνήσεως και της αντιπολιτεύσεως.

Την **25^η Ιαν**, ο Δήμαρχος Καλύμνου Δημήτριος Διακομιχάλης μαζί με τον διοικητή του αστυνομικού τμήματος Υπαστυνόμο Β' Γεώργιο Ριόλα και δύο κατοίκους του νησιού[4] τοποθέτησαν την ελληνική σημαία στην Ανατολική Ίμια. Τα τουρκικά τηλεοπτικά κανάλια μετέδωσαν εικόνες με την ελληνική σημαία υψωμένη στα Ίμια, εξεγείροντας την κοινή γνώμη της Τουρκίας.

Την **27^η Ιαν**, δύο Τούρκοι δημοσιογράφοι της εφημερίδος «Χουριέτ» μετέβησαν με ελικόπτερο στην βραχονησίδα, αφαίρεσαν την ελληνική και ανάρτησαν την τουρκική σημαία.

Την **28^η Ιαν**, ναύτες του περιπολικού «Αντωνίου» επανατοποθέτησαν την ελληνική σημαία στα Ίμια[5], ενώ την 21:00 αποβιβάστηκαν στην βραχονησίδα 7 βατραχάνθρωποι του Πολεμικού Ναυτικού. 24 πολεμικά πλοία και από τις δύο χώρες κατέπλευσαν στην θαλάσσια περιοχή των Ιμίων.

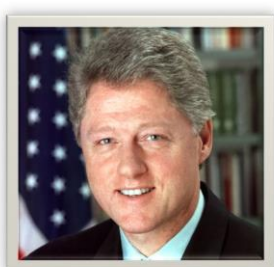
Την **29^η Ιαν**, οι αμερικανικές υπηρεσίες πληροφοριών τέθηκαν σε επιφυλακή. Ο νέος πρωθυπουργός από του βήματος της βουλής δήλωσε ότι: «Έχουμε τα μέσα και θα τα χρησιμοποιήσουμε χωρίς δισταγμό. Δεν δεχόμαστε καμία αμφισβήτηση των κυριαρχικών μας δικαιωμάτων». Ο Αρχηγός ΓΕΕΘΑ(Γενικό Επιτελείο Εθνικής Αμύνης) Ναύαρχος Χρήστος Λυμπέρης έθεσε τις ένοπλες δυνάμεις σε κατάσταση συναγερμού. Την ίδια ημέρα με την αποστολή εγγράφου του βοηθού Υπουργού Εξωτερικών Ρίτσαρντ Χόλμπρουκ, οι ΗΠΑ ζήτησαν αυτοσυγκράτηση, φοβούμενοι πολεμική σύγκρουση των δύο χωρών.

Την **30^η Ιαν**, ο Πρόεδρος των ΗΠΑ Μπιλ Κλίντον επικοινωνήσε με τους πρωθυπουργούς Ελλάδος και Τουρκίας και ζήτησε να αποσύρουν τις δυνάμεις τους. Την ίδια ημέρα το τουρκικό υπουργείο εξωτερικών απέστειλε δεύτερη ρηματική διακοίνωση σε απάντηση της ελληνικής της 9^{ης} Ιαν στην οποία ανέφερε: «*Η Τουρκία απαιτεί να παύσει η απαράδεκτη ανάπτυξη ελληνικών*

στρατευμάτων στους βράχους Καρντάκ και να αφαιρεθούν αμελλητί (αμέσως, δίχως αργοπορία) όλα τα σημάδια κυριαρχίας» Η Τανσού Τσιλέρ έθεσε ως όρο την απομάκρυνση από τα Ίμια ανδρών και σημαίας, φοβούμενη την επέκταση από την Ελλάδα των χωρικών υδάτων από 6 σε 12 ναυτικά μίλια(νμ). Η Ελλάδα δύο μήνες πριν είχε επικυρώσει με νόμο τη Διεθνή Σύμβαση του ΟΗΕ για το Δίκαιο της Θαλάσσης[6], που της επέτρεπε την επέκταση των χωρικών υδάτων της σε 12 (νμ). Η χώρα μας συμφώνησε με την αποχώρηση των ανδρών, αλλά όχι την υποστολή της σημαίας. Ο Έλληνας πρωθυπουργός διαμήνυσε προς τον Πρόεδρο των ΗΠΑ: «*Η σπουδαιότητα της συμβολικής σημασίας της σημαίας δεν είναι διαπραγματεύσιμη*». Ο Α/ΓΕΕΘΑ θεώρησε ότι ο πρωθυπουργός έχει την πρόθεση να μην υποχωρήσει. Το απόγευμα της ίδιας ημέρας, ο ΥΠΕΞ της Ελλάδος Θεόδωρος Πάγκαλος στα πλαίσια συζητήσεως των προγραμματικών δηλώσεων στην βουλή δήλωσε «*Η Ελλάδα δεν προτίθεται την δεδομένη στιγμή να ασκήσει το δικαίωμα επεκτάσεως των χωρικών της υδάτων σε 12 (νμ)*».

Κώστας Σημίτης

Μπιλ Κλίντον

ΤανσούΤσιλέρ

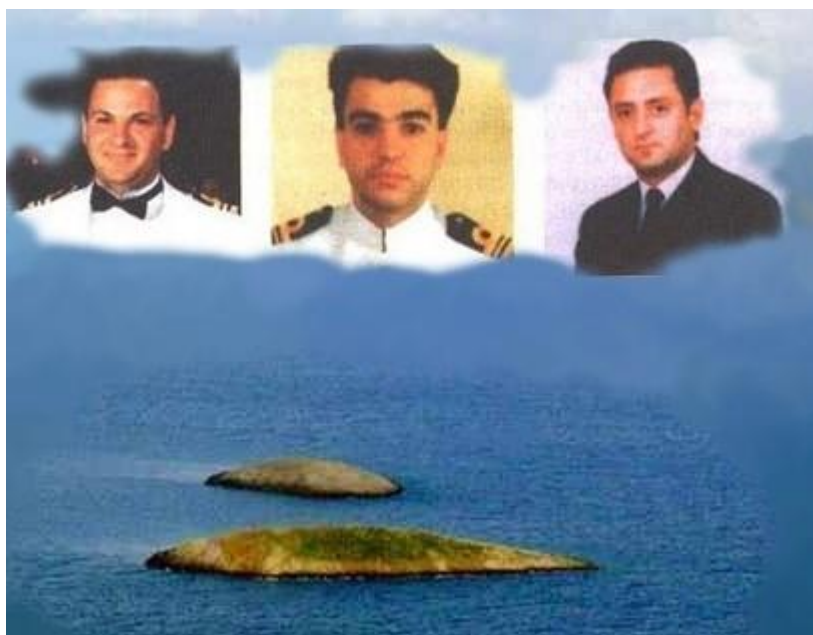
Ναύαρχος Χρ. Λυμπέρης

Η Κορύφωση της Κρίσεως

Την **31^η Ιαν** (Τετάρτη), η κρίση κορυφώθηκε. Στις 00:30, μετά τα μεσάνυχτα διατάχθηκε μερική στρατιωτική επιστράτευση στις δυνάμεις του Έβρου και των νήσων του Αιγαίου. Την **01:40** ο Σημίτης ενώ προήδρευε του ΚΥΣΕΑ[7] (Κυβερνητικό Συμβούλιο Εσωτερικών και Άμυνας), ενημερώθηκε ότι η τουρκική τηλεόραση ανακοίνωσε την αποβίβαση Τούρκων καταδρομέων στην Δυτική Ίμια(εκτάσεως 25 στρεμμάτων), τα οποία δεν φυλάσσονταν. Ο Έλληνας πρωθυπουργός ζήτησε να επιβεβαιωθεί η πληροφορία. Την **04:00** απονειώθηκε από την φρεγάτα Ναβαρίνο, ελικόπτερο για τον εντοπισμό των Τούρκων, υπό συνεχή βροχή και χαμηλή ορατότητα. Την 04:50 επαληθεύθηκε η παρουσία Τούρκων στην Δυτική Ίμια.

Η Ελληνική κυβέρνηση βρέθηκε προ του διλήματος να χρησιμοποιήσει βία για την ανακατάληψη της βραχονησίδος, ενέργεια που πιθανόν να οδηγούσε σε θερμό επεισόδιο, περιορισμένης κλίμακος στρατιωτική αντιπαράθεση ή ακόμα και σε γενικευμένη πολεμική σύρραξη, ή να αποδεχθεί την πρόταση των ΗΠΑ για αμοιβαία αποχώρηση από τις βραχονησίδες, ανδρών σημαίων και πλοίων (no men, no flags, no ships). Ο Πρωθυπουργός απέκλεισε τον βομβαρδισμό και ρώτησε εάν είναι δυνατή η ανακατάληψη των Δυτικών Ιμίων εντός 45 λεπτών. Ο Αρχηγός ΓΕΕΘΑ απάντησε ότι είναι αδύνατο να εκτελεστεί η αποστολή στο τιθέμενο χρονικό όριο. Η Ελλάδα πιεζόταν από τις διορίες των ΗΠΑ. Ο Πρωθυπουργός αποδέχθηκε τελικά το σχέδιο των ΗΠΑ.

Την **05:01** το ελικόπτερο κατέπεσε στη θάλασσα με αποτέλεσμα τον θανάσιμο τραυματισμό, του κυβερνήτου Υποπλοιάρχου Χριστοδούλου Καραθανάση, του συγκυβερνήτου Υποπλοιάρχου Παναγιώτη Βλαχάκου και του χειριστού ραντάρ Αρχικελευστού Έκτορος Γιαλοπού.

Το Τέλος

Την **07:12** της **31^η Ιανουαρίου 1996**, αποχώρησε από την βραχονησίδα της Ανατολικής Ίμιας η ομάδα των βατραχανθρώπων του Πολεμικού Ναυτικού, παίρνοντας μαζί και την σημαία. Ταυτοχρόνως εγκατέλειψαν την βραχονησίδα της Δυτικής Ίμιας οι 10 Τούρκοι καταδρομείς. Στις 10:00 τα ελληνικά και τουρκικά πολεμικά πλοία αποχώρησαν από την θαλάσσια περιοχή.

Τα Επακόλουθα της Ελληνικής Αποφάσεως

Στην συνεδρίαση της βουλής το απόγευμα της 31^{ης} Ιαν 1996, το ευχαριστώ[8] του Έλληνας πρωθυπουργού προς την αμερικανική κυβέρνηση, για την βοήθεια στην αποκλιμάκωση της κρίσεως, πυροδότησε σφοδρές αντιδράσεις τόσο από την αντιπολίτευση, όσο και από το εσωτερικό του ΠΑΣΟΚ. Ο πρωθυπουργός υπεραμύνθηκε της αποφάσεως του λέγοντας: *«Σκεφτήκαμε τι πρέπει να κάνουμε όχι με κριτήριο την θυσία αλλά τι συμφέρει αυτή τη χώρα. Σε περίπτωση που επιλέγαμε την σύγκρουση δεν θα μπορούσαμε να καταγάγουμε μία ολοκληρωτική νίκη απέναντι στην Τουρκία, με αποτέλεσμα να καταλήξουμε να καθίσουμε στο τραπέζι των διαπραγματεύσεων και αυτό δεν το θέλαμε με κανένα τρόπο και ποτέ, γιατί δεν διαπραγματευόμαστε. Η μάχη και ο πόλεμος θα ήταν μια εξέλιξη προς μία διαπραγμάτευση που δεν θέλαμε»*.

Η αντιπαράθεση κλιμακώθηκε στην αναζήτηση των αιτιών της πτώσεως του ελικoptέρου. Οι σοροί των ανδρών του πληρώματος και το Ε/Π ανασύρθηκαν την 06^η Φεβ 1996. Η πτώση του σύμφωνα με το πόρισμα του Γενικού Επιτελείου Ναυτικού αποδόθηκε: *«Στην απώλεια προσανατολισμού από τον χειριστή, λόγω των καιρικών συνθηκών. Το ελικόπτερο δεν καταρρίφθηκε από πυρά και ότι δεν διαπιστώθηκε μηχανική βλάβη ως κύρια αιτία της πτώσεως»*.

Διαπιστώσεις Συμπεράσματα

Η κρίση των Ιμίων αποτελεί την μεγαλύτερη κρίση μεταξύ Ελλάδος και Τουρκίας, μετά την εισβολή στην Κύπρο το 1974, κατά την οποία οι δύο χώρες έφθασαν στα πρόθυρα πολεμικής συρράξεως.

Η κρίση των Ιμίων αποτέλεσε σημείο αναφοράς των Ελληνοτουρκικών σχέσεων, διότι υπό την απειλή χρήσεως βίας, αναγκαστήκαμε να αποσύρουμε από ελληνικό έδαφος την σημαία και το στρατιωτικό προσωπικό μας, η παρουσία των οποίων επιβεβαιώνει την εθνική μας κυριαρχία. Η κρίση των Ιμίων συνιστά «ήττα» της Ελλάδος, Η Τουρκία από τότε αμφισβητεί το ιδιοκτησιακό καθεστώς αριθμού μικρονησίδων του Αιγαίου.

Η ελληνικότητα των Ιμίων επιβεβαιώθηκε και από την ιταλική κυβέρνηση, η οποία τα μεταβίβασε στην πατρίδα μας με την Συνθήκη Παρισίων του 1947, μαζί με τα Δωδεκάνησα.^[9]

Ο πρωθυπουργός επέλεξε την αποφυγή στρατιωτικής εμπλοκής με την Τουρκία. Κέρδισε δύο εκλογικές αναμετρήσεις (Σεπ 1996, Απρ 2000) και παρέμεινε συνεχόμενα επί 8 χρόνια και 2 μήνες επικεφαλής της κυβερνήσεως. Την επίδοση αυτή δεν έχει καταφέρει κανένας Έλληνας πολιτικός. Αυτό σημαίνει ότι ο ελληνικός λαός επιδοκίμασε την πολιτική του.

Ο Α/ΓΕΕΘΑ πρότεινε πριν την αποστρατεία του την σύγκληση «Εξεταστικής των Πραγμάτων Επιτροπής», για την διερεύνηση του χειρισμού της κρίσεως. Τόσο το ΠΑΣΟΚ όσο και η ΝΔ απέρριψαν την πρόταση, επικαλούμενοι την προστασία του εθνικού συμφέροντος. Η αναζήτηση σφαλμάτων και παραλείψεων είναι επιβεβλημένη προκειμένου να βελτιωθούμε και να μην τα επαναλάβουμε. Εάν προέκυπτε και καταλογισμός ευθυνών όφειλε να γίνει, διότι δεν μπορεί να υπάρξει άσκηση εξουσίας, χωρίς λογοδοσία.

Το να σφάλεις είναι ανθρώπινο. Η μη αναγνώριση του σφάλματος είναι μεγαλύτερο λάθος. Η μη επανόρθωση των λαθών που έχεις επισημάνει συνιστά εγκληματική αμέλεια.

Ο χειρισμός των κρίσεων που απειλούν την ασφάλεια και την κυριαρχία της χώρας, διεξάγεται τόσο σε πολιτικό και σε στρατιωτικό επίπεδο, από τα προβλεπόμενα κατά τον νόμο όργανα. Όλες οι ενέργειες οφείλουν να είναι συντονισμένες και να υποστηρίζουν την βούληση του πρωθυπουργού η οποία πρέπει να είναι "κρυστάλλινα" σαφής προς όσους έχουν την ευθύνη υλοποιήσεως των αποφάσεών του.

Η κρίση των Ιμίων ανέδειξε τα λάθη μας στον χειρισμό τέτοιου είδους καταστάσεων. Οι θεσμοθετημένες διαδικασίες χειρισμού κρίσεων μειώνουν τον χρόνο αντιδράσεως και την διάπραξη σφαλμάτων. Δεν υποκαθιστούν όμως την λήψη των αποφάσεων. Ο πρωθυπουργός είναι αυτός που λαμβάνει τις τελικές αποφάσεις και συνεπώς έχει και την ευθύνη.

Μετά την κρίση επιχειρήθηκε μέσω των ΜΜΕ να φανεί ότι οι Ένοπλες Δυνάμεις δεν ανταποκρίθηκαν στο ρόλο τους. Τον πόλεμο τον αποφασίζουν οι πολιτικοί ηγέτες, τον διεξάγουν όμως οι στρατιωτικοί. Ο επιχειρησιακός σχεδιασμός των Ενόπλων Δυνάμεων υπηρετεί την Εθνική Στρατηγική, η οποία εκπορεύεται από την πολιτική ηγεσία και στην συνέχεια υπό μορφή

στρατιωτικών διαταγών, διαχέεται μέχρι του τελευταίου στρατιώτου. Από την στιγμή που θα εξέλθει το πρώτο βλήμα από την κάνη, καμία δύναμη επί της γης δεν δύναται να μεταβάλει τον συσχετισμό των δυνάμεων, να τροποποιήσει τα γεωγραφικά χαρακτηριστικά, τις δυνατότητες των όπλων, ή την αυτονομία των μέσων. Οι στρατιωτικοί οφείλουν να σχεδιάζουν βασιζόμενοι στα πραγματικά δεδομένα και όχι υποτασσόμενοι στις επιθυμίες των πολιτικών τους προϊσταμένων. Οι πολιτικοί πρέπει να ενεργούν αφού λάβουν υπόψη τους, τις εισηγήσεις των στρατιωτικών. Εάν ο στρατιωτικός ηγέτης διαφωνεί με τις εντολές των πολιτικών του προϊσταμένων, οφείλει να παραιτηθεί.

26 χρόνια μετά την κρίση των Ιμίων έχουμε αντιληφθεί τι κάναμε λάθος; .Διορθώσαμε τα κακώς κείμενα ; Συμπληρώσαμε τις ελλείψεις μας ; Η επόμενη κρίση θα το δείξει, ευελπιστώ να μην επαναλάβουμε τα ίδια λάθη.

Ο Υποπλοίαρχος Χριστόδουλος Καραθανάσης 35 χρ. από τον Παπάγο, Ο Υποπλοίαρχος Παναγιώτης Βλαχάκος 32 χρ από την Λάγια της Μάνης και ο Αρχικελευστής Έκτορας Γιαλοψός 30 χρ. από τον Αφιώνα της Κέρκυρας υπηρέτησαν την πατρίδα με ήθος και εντιμότητα και επιβεβαίωσαν με την μέχρι θανάτου προσήλωση τους στην εκτέλεση καθήκοντος, την ανδρεία, την φιλοπατρία και την υπευθυνότητα τους. Η θυσία τους τυγχάνει της αναγνωρίσεως όλων των λαών ανά τους αιώνες και αποτελεί τον ορισμό του στρατιωτικού καθήκοντος(βλέπε σχετικό άρθρο στην ιστοσελίδα).

Το μνημείο των τριών πεσόντων στην Πλατεία Ρηγίλλης

Η Τελευταία Πτήση

Την τελευταία νύχτα του Γενάρη,
λίγο πριν γκριζάρει η ανατολή.

Σε μια αποστολή μόνο για γενναίους,
η δόξα ντύθηκε με την στολή πιλότου.

Το ανεμόβροχο μαστίγωνε το ελικόπτερο,
που κάλπαζε ξέφρενα σαν πολεμικό άτι,
μεθυσμένο από τον αχό της μάχης.

Η πυξίδα έδειχνε την Δυτική Ίμια,
ένα βράχο που πάλευε τα κύματα.

Τα χέρια του κυβερνήτη
έγιναν ένα με το χειριστήριο,
μα η καρδιά έκανε κουμάντο.

Αυτή δεν ήταν πλέον πτήση.

Έμοιαζε πιότερο με πολεμικό χορό,
με τους κεραυνούς και τις αστραπές να δίνουν τον ρυθμό.

Σπαθί, δόρυ, τουφέκι, την δόξα δεν την νοιάζει,

Στον πόλεμο μόνο η ψυχή μετράει,
μία, τρεις, τρακόσιες δεν έχει σημασία,
αρκεί να είναι γενναίες.

Αέρας, θάλασσα, στεριά,

Ο δρόμος της αθανασίας είναι πάντα ένας.

Χριστόδουλε, Παναγιώτη, Έκτορα
πετάξατε με προορισμό σας την αιωνιότητα.

ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ

[1] Ο όρος διακοίνωση(note ή nota) αναφέρεται στην έγγραφη επικοινωνία μεταξύ των Υπουργείων Εξωτερικών δύο χωρών. Οι διακοινώσεις διακρίνονται σε: «Υπογεγραμμένες(nota)» Συντάσσονται σε πρώτο πρόσωπο και φέρουν την υπογραφή του του προϊστάμενου και την σφραγίδα της εκδίδουσας αρχής. και «ρηματικές(verbe nota)». Συντάσσεται σε τρίτο πρόσωπο, φέρει την σφραγίδα της υπηρεσίας που την εκδίδει, χωρίς όμως υπογραφή.

[2] Η Ρηματική Διακοίνωση της Τουρκίας ανέφερε: *«Οι βραχονησίδες Καρντάκ (όπως αποκαλούν οι Τούρκοι τα Ίμια) που απέχουν 3,8 ναυτικά μίλια από την τουρκική ηπειρωτική χώρα, ανήκουν στην Τουρκία και οι ελληνικές διεκδικήσεις επί της τουρκικής κυριαρχίας δεν μπορούν να στηριχθούν με κριτήριο το Διεθνές δίκαιο. Με τα δεδομένα αυτά, είναι φανερό ότι η κατοχή άλλων μικρών νήσων, νησίδων και βραχονησίδων στο Αιγαίο, το καθεστώς των οποίων δεν έχει πλήρως οριστεί από διεθνή έγγραφα, πρέπει να καθορισθεί με συμφωνία».*

[3] Το Ελληνικό Υπουργείο Εξωτερικών απάντησε την 9^η Ιανουαρίου 1996 στην τουρκική πρόκληση, τονίζοντας: *«Η Ελλάδα απορρίπτει τους τουρκικούς ισχυρισμούς και διακηρύσσει ότι δεν επιθυμεί να διαπραγματευτεί καθ' οιονδήποτε τρόπο ζητήματα που άπτονται της εθνικής της κυριαρχίας, όπως αυτή ορίζεται από το Διεθνές Δίκαιο και τις συνθήκες. Από την πλευρά αυτή η Ελλάδα αναγνωρίζει τίτλους ιδιοκτησίας μόνο σύμφωνα με όσα προβλέπουν οι διεθνείς συμφωνίες και όχι με βάση μη νομικά κριτήρια, όπως η απόσταση, που επικαλείται η τελευταία τουρκική ρηματική διακοίνωση».*

[4] Πρόκειται για τον Μιχαήλ Αρβύθη, ιδιοκτήτη και χειριστή του ταχυπλόου και τον Θεόφιλο Μιλάτο.

[5] Στο βιβλίο «ΙΜΙΑ» του Αθανάσιου Έλλης και Μιχάλη Ιγνατίου (σελ 60), γράφεται ότι Υπουργός Εθνικής Αμύνης Γεράσιμος Αρσένης δήλωσε ότι η εντολή του αφορούσε μόνο την αφαίρεση της τουρκικής σημαίας. Την τοποθέτηση της ελληνικής την πρόσθεσε ο Α/ΓΕΕΘΑ. Ο υπουργός εξέφρασε την έντονη δυσφορία του για την μη ακριβή εκτέλεση της διαταγής του, γεγονός που οδήγησε τον Αρχηγό Ναυτικού Αντιναύαρχο Ιωάννη Στάγκα να θέλει να υποβάλει την παραίτησή του. Σε προσωπική επαφή μου με τον πρώην Α/ΓΕΝ, μου δήλωσε ότι δεν έθεσε θέμα παραίτησεως του και ο ΥΕΘΑ δεν έδωσε εντολή να μην τοποθετηθεί η Ελληνική Σημαία. Ο Ναύαρχος ε.α. Χρήστος Λυμπέρης στο βιβλίο του « Ονόμαθα την Αλήθεια καθώς εστί 1994-1996» (σελ 397), δηλώνει κατηγορηματικά ότι δεν τροποποίησε καμία εντολή του ΥΕΘΑ.

[6] Η Σύμβαση του ΟΗΕ για το Δίκαιο της Θαλάσσης, ρυθμίζει το νομικό πλαίσιο για όλες τις θαλάσσιες δραστηριότητες. Από τον Ιου του 2016, 16 κράτη και η ΕΕ είναι τα συμβαλλόμενα μέρη. Η Σύμβαση προέκυψε από την 3^η Διάσκεψη του ΟΗΕ για το Δίκαιο της Θαλάσσης[UNCLOS(United Nations Convention of the Law of the Sea)], η οποία καταρτίστηκε από το 1973 έως το 1982.

[7] Το Κυβερνητικό Συμβούλιο Εθνικής Ασφάλειας είναι αρμόδιο για τη διαμόρφωση διπλωματικών πολιτικών και τη λήψη αποφάσεων σε θέματα που αφορούν στην ασφάλεια της Χώρας. Εφημερίδα της Κυβερνήσεως, Τεύχος Α' 133/07.08.2019.

[8] «Θέλω να ευχαριστήσω την κυβέρνηση των Ηνωμένων Πολιτειών για την πρωτοβουλία και την βοήθειά της». Ο Πρωθυπουργός της Ελλάδος Κώστας Σημίτης, την 31^η Ιαν 1996, από το βήμα της Βουλής των Ελλήνων.

[9] Τα Ίμια μαζί με όλο το Δωδεκανησιακό σύμπλεγμα κατελήφθησαν από την Ιταλία κατά την διάρκεια του Ιταλο-τουρκικού πολέμου του 1911.

Η ελληνικότητα των Ιμίων επιβεβαιώνεται από

α. Την Συνθήκη της Λωζάννης (άρθρα 12, 15 και 16) με την οποία η Τουρκία παραιτήθηκε κάθε κυριαρχικού δικαιώματος επί όλων των νησιών που βρίσκονται πέραν των 3 ναυτικών μιλίων από την ασιατική ακτή, πλην της Ίμβρου, της Τενέδου και των Λαγουσών. Συνεπώς παραιτήθηκε κάθε κυριαρχικού της δικαιώματος και επί των Ιμίων που βρίσκονται σε απόσταση 3,7 μίλια από τις τουρκικές ακτές.

β. Την Ιταλο-Τουρκική Συμφωνία του Ιανουαρίου 1932 και του συμπληρωματικού αυτής Πρωτοκόλλου της 28^{ης} Δεκ. 1932, στο οποίο αναφέρονται ως ένα από τα σημεία ιταλικής κυριαρχίας από τα οποία θα υπολογίζεται η μέση γραμμή για το διαχωρισμό των χωρικών υδάτων μεταξύ Ιταλίας και Τουρκίας.

γ. Την Συνθήκη Ειρήνης των Παρισίων του 1947 (άρθρο 14), με την οποία η κυριαρχία επί των Δωδεκανήσων, συμπεριλαμβανομένων των Ιμίων, περιήλθε από την Ιταλία στην Ελλάδα.

Την προαναφερθείσα νομική επιχειρηματολογία συμπληρώνει η έμπρακτος, ειρηνική και συνεχής άσκηση κυριαρχίας επί των Ιμίων από την Ελλάδα, αδιαλείπτως από το 1947, χωρίς η Τουρκία να την αμφισβητήσει ποτέ μέχρι την κρίση του 1996.

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ

Αθανάσιος Έλλης–Μιχάλης Ιγναντίου, «**ΙΜΙΑ**», Εκδοτικός Οίκος Λιβανη, Αθήνα 2009.

Ναύαρχος ε.α. Χρήστος Λυμπέρης « Πορεία σε Ταραγμένες Θάλασσες» Εκδόσεις Ποιότητα, Αθήνα 2009.

Ναύαρχος ε.α. Χρήστος Λυμπέρης « Οψόμεθα την Αλήθεια καθώς εστί 1994-1996» Εκδόσεις Ποιότητα, Αθήνα 2014.